

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind modificarea Legii
nr.49/2006 pentru aprobarea OUG nr.195/2002
privind circulația pe drumurile publice**

Analizând propunerea legislativă privind modificarea Legii nr.49/2006 pentru aprobarea OUG nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B368 din 29.06.2006,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.49/2006.

În Expunerea de motive se argumentează că elaborarea proiectului a fost determinată de necesitatea armonizării prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002, pe de o parte, cu reglementările în domeniu ale Convenției asupra circulației rutiere, încheiată la Viena la 8 noiembrie 1968, ratificată prin Decretul nr.318/1980, iar pe de altă parte, cu cele ale Convenției europene cu privire la efectele internaționale ale interzicerii exercitării dreptului de a conduce un vehicul cu motor, adoptată la Bruxelles la 3 iunie 1976, ratificată prin Legea nr. 126/1997.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, deși Legea nr.49/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe

drumurile publice a fost aprobată cu procedura prevăzută pentru legile organice, întrucât instituie infracțiuni.

Această calificare a propunerii legislative se fundamentează pe dispozițiile Deciziei Curții Constituționale nr.76/2002, publicată în Monitorul Oficial al României nr.251 din 15 aprilie 2002 potrivit căroră “domeniile rezervate reglementării prin lege organică sunt limitativ prevăzute de Constituție și sunt de strictă interpretare. De aceea o lege organică, chiar dacă din motive de politică legislativă cuprinde și norme de natura legii ordinare, nu poate extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice și asupra acestor norme”.

În aplicarea art.75 alin.(1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. Semnalăm că la Consiliul Legislativ au mai fost transmise spre avizare și alte două propuneri legislative, înregistrate la Senat sub nr.B245 și, respectiv, B248 din 3 mai 2006, având ca obiect modificarea și completarea unor prevederi ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, ambele avizate favorabil, cu observații și propuneri.

3. Privitor la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.49/2006, menționăm că Secretariatul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.51/78/L din 13 iunie 2006, însoțită de adresa Secretariatului General al Guvernului nr.20D/13 Rp/Cz din 30 mai 2006 a transmis Consiliului Legislativ forma republicabilă a acesteia, în vederea avizului prealabil prevăzut de Legea nr.202/1998 și de Legea nr.24/2000, republicată, Consiliul Legislativ emițând avizul favorabil nr. 925 din 30 iunie 2006.

Totodată, menționăm că potrivit art.1, pct.VII, poz. 6 din Legea nr.288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, Guvernul este abilitat să reglementeze prin ordonanță modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006.

Față de cele de mai sus, considerăm necesar ca toate modificările avute în vedere referitoare la Ordonanța de urgență a Guvernului nr.195/2002 să preceadă apariția în Monitorul Oficial a formei republicate a acesteia.

4. Pe fond, referitor la unele dintre intervențiile propuse în proiect, semnalăm următoarele:

a) Prin intervenția de la pct.1 se dorește înlocuirea sintagmei „**cât mai repede posibil**” prin cuvântul „**imediat**” care, în context, are aceeași semnificație și nu aduce nimic în plus pentru stabilirea vreunui termen cert care, de altfel, în împrejurările prevăzute în text, nici nu ar fi posibil.

b) La pct.4, se propune abrogarea alin.(4) al art.88 care reglementează cui aparține competența suspendării exercitării dreptului de a conduce un autovehicul, în diferitele situații determinate de fapta săvârșită.

Pentru că aceste aspecte să nu rămână nereglementate, sugerăm să se renunțe la abrogarea propusă.

c) La pct.5 se propune abrogarea lit.c) din alin.(1) al art.88¹ care consacră dreptul polițistului ca, pe lângă sancțiunile contravenționale să dispună, ca măsură tehnico-administrativă, anularea permisului de conducere.

Abrogarea acestui text cu caracter general, lasă descoperit textul din art.101 – nemodificat – în care sunt reglementate cazurile în care se poate dispune anularea permisului de conducere. Propunem, de aceea, renunțarea la abrogarea textului menționat la pct.5.

d) Nici modificarea art.102 menționată în finalul propunerii legislative nu se justifică, întrucât actualul text cuprinde norme concrete care nu pot fi înlocuite cu o trimitere, generală, la Convenția asupra circulației rutiere încheiată la Viena la 8 noiembrie 1968 și ratificată prin Decretul nr.318/1980, Convenție care de altfel a fost avută în vedere la elaborarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice.

5. Din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă și a redactării, semnalăm următoarele:

a) Având în vedere prevederile art.60 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, potrivit cărora dispozițiile de modificare și de completare se încorporează de la data intrării lor în vigoare în actul de bază, identificându-se cu acesta, și ținând seama că Legea nr.49/2006 nu cuprinde dispoziții de sine stătătoare, **titlul** propunerii legislative ar fi **trebuit să vizeze actul normativ de bază**, respectiv Ordonanța de

urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice și nu legea de aprobare cu modificări și completări a acesteia.

De aceea, titlul ar fi trebuit formulat, astfel:

“Lege

pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.195/2002 privind circulația pe drumurile publice”.

b) **Partea dispozitivă a articolului unic**, în acord cu prevederile art.37 alin.(1) și art.57 alin.(2) din Legea nr.24/2000, republicată, potrivit căroră referirea într-un act normativ la alt act normativ se face prin precizarea unor elemente specifice care să determine identificarea actului normativ la care se face trimitere, precum și pentru precizarea exactă a naturii intervențiilor legislative, respectiv faptul că acestea sunt numai de modificare, ar trebui reformulată, astfel:

„**Articol unic. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002** privind circulația pe drumurile publice, publicată în **Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 28 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2006**, se modifică după cum urmează:”.

c) În acord cu exigențele de tehnică legislativă, punctele subsumate părții dispozitive a articolului unic trebuie marcate numai cu cifre arabe, astfel că expresia „Pct.1” ar fi trebuit înlocuită cu cifra „1”, expresia „Pct. 2” cu cifra „2” ș. a. m. d., întrucât prin natura marcării se subînțelege că aceste cifre constituie puncte ale articolului unic.

Totodată, menționăm că potrivit aceluiași exigențe, la Pct. 1 - 7, invocarea elementelor structurale din actul normativ de bază nu se face prin abrevieri. Ca urmare, abrevierile „art.” și „lit.”, din partea dispozitivă a acestor puncte, trebuiau redactate *in extenso*.

De asemenea, ținând seama că natura intervenției legislative se stabilește în partea introductivă a Articolului unic, mențiunea „se modifică”, din partea dispozitivă a Pct.3 trebuia eliminată.

d) La **Pct.2 și Pct.3**, întrucât intervenția legislativă vizează un singur articol, pentru sistematizarea normelor și suplețea proiectului, este necesară comasarea acestora într-un singur punct, **pct.2**, cu următoarea parte dispozitivă:

„2. Alineatele (6) și (7) **ale articolului 23** se abrogă”.

e) La **Pct.4**, partea dispozitivă ar fi trebuit să aibă următoarea redactare:

„4. Alineatul (4) al **articolului 88** se abrogă.”

f) La **Pct.5**, partea dispozitivă ar fi trebuit să aibă următoarea redactare:

„5. La **articolul 88**¹, alineatul (1) **litera c)** se abrogă.”

g) La **Pct.6**, având în vedere că art.91⁵ din actul normativ de bază este structurat doar în două alineate, partea dispozitivă, trebuie redactată, astfel:

„6. **Articolul 91**⁵ se abrogă.”

h) Pentru uniformitate în marcarea intervențiilor legislative subsumate părții dispozitive a articolului unic, era necesar ca și intervenția care vizează modificarea art.102 din actul normativ de bază, să fie marcată în mod corespunzător cu cifră. În această situație, abrevierea „Art.7” din fața textului care vizează modificarea art.102 trebuie eliminată.

Totodată, având în vedere că actualul art. 102 din actul normativ de bază este alcătuit numai din două alineate, pentru evidențierea faptului că intervenția legislativă vizează art. 102 în integralitatea sa, formularea părții dispozitive a textului care vizează modificarea acestuia trebuia redată, astfel:

„... **Articolul 102 va avea următorul cuprins:**”.

Privitor la textul art.102 propus, pentru respectarea regulilor de ortografie era necesar ca termenul de debut „măsura”, să fie redat cu inițială mare.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr.